

andre Lande ment, at det var noget, man burde indføre, og man ikke er kommen bort derfra, forekommer det mig, at der er god Grund til, naar Forslaget til Loven har opstillet denne Regel, at vi saa gaa med til den. Der er ja de Lande, hvor man er bleven staaende ved at kunne registrere Pantebreve, medens ellers Adkomstbrevet ikke registreres. Det forekommer mig at være en ganske abnorm Tilstand, og det er noget, tror jeg, man vil have en vis Banstæthed ved at fastholde, og som jeg heller ikke ser nogen som helst Nødvendighed for, det forekommer mig, at det er lige saa nødvendigt at betrygge og sikre Omsætningen af Skibe og Adkomsten til Skibe som at betrygge Panteretten i Skibe. Begge Dele maa naturlig følges ad. Altsaa, det er den Grundsætning, som dette Lovforslag gaar ud paa at gennemføre, som er mer eller mindre gennemført i andre søfarende Lande, og som det forekommer mig, at vi i den danske Skibsfarts Interessse ogsaa bør være med til at gennemføre, thi det er bekendt nok, at vi kunne give Underpant i Skibe, hvad andre Lande ikke kunne, men paa den meget besværlige og uhensigtsmæssige Maade efter de almindelige Regler om Underpant i Løsøre. Her bydes en let og bekvem Form, og den bør vi ikke unddrage os fra at modtage.

Det næste Spørgsmaal bliver da, hvorledes denne Tanke skal gennemføres, og der fremtræder da det Hovedspørgsmaal: Skal det ske gennem et Fællesregister eller gennem de stedlige Register? Det er dette, som har været drøftet indenfor de nordiske Kommissioner. I Sverige er det afgjort, i Norge staar Spørgsmaalet tvivlsomt. Det foreliggende Forslag gaar bestemt ud paa, at det skal gennemføres gennem et Fællesregister, hvilket stemmer med den gældende Ordning og det Grundlag, den frembyder for Gennemførelsen af de paataente Reforme paa den Maade, jeg har omtalt. Jeg tror ogsaa, det er givet, at hvis man vil have Reforme, bør man holde paa Fællesregistret. Stedlige Register vil det ikke være muligt at føre. Underdommerne og de, som nu føre Skøde- og Panteregistre, ere saa optagne og saa bebyrdede med mangehaande Forretninger, at det ikke vilde være muligt at henlægge disse Forretninger til dem, tilmed da de jo uundgaelig ere forenede med saadanne Forretninger, som kræve Skibskyndighed og Søfartskyndighed, som man ikke kan forudsætte findes hos dem, der iværksætte Tinglæsningen. I Forbindelse med Registreringen maa iværksættes Skibsmaalningen og, hvad dermed staar i For-

bindelse; det kan man ikke paalægge Underdommerne, Retterne, og saa vil Samarbejdet mellem Skibsmaalingsautoriteterne og Skibsregistreringsautoriteterne, som dog er absolut nødvendigt, vanskelig kunne gennemføres. Heller ikke kan man henlægge disse Forretninger til Registreringskontorerne, Lødsamrene; de ere ikke og skulle ikke være — det kan man ikke forlange — udrustede med den juridiske Indsigt, som nødvendig maa kræves hos de Myndigheder, der for Skibes Vedkommende skulle udføre de samme Forretninger, som altsaa Retterne skulle udføre i Henseende til Tinglæsning. De mange vanskelige juridiske Spørgsmaal, der opstaa, kan man i det mindste efter min Opfattelse ikke paalægge Registreringsautoriteterne at afgøre, og saa bliver der selvfølgelig kun den Mulighed tilbage, at man holder sig til Fællesregistret. Nu kan man jo sige: Ja, men vil det nu ikke blive meget besværligt for Befolkningen? Hvad skal nu en saadan Ejer af et lille Skib rundt omkring i Landet gøre, naar han vil afhænde eller pantsætte sit Skib? Men det forekommer mig dog, naar det høje Ting vil se paa Bestemmelserne i Lovforslaget, at det egentlig ikke vil være saa besværligt. Manden har egentlig ikke andet at gøre end at gaa med sine Adkomster eller sit Pantebrev til Registreringskontoret, aflevere dem der, saa besøger Kontoret det videre fornødne, foretager de paagældende Forretninger, giver ham Underretning, og derefter kan han saa sit Pantebrev paa Registreringskontoret uden videre Ulejlighed. Det forekommer mig altsaa for saa vidt ikke at medføre nogen særlig Vanskelighed for Befolkningen. Jeg vil ogsaa gøre opmærksom paa, at der ikke er særlige Udgifter eller deslige Bekostninger forbundet dermed. Lovforslaget gaar jo yderligere ud paa ikke blot at yde de vedkommende det Gode, at de ikke behøve at sætte sig i Forbindelse med Bureauet i Hovedstaden for at faa de paagældende Forretninger iværksatte, men ogsaa det Gode, at de heller ikke behøve at sætte sig i Forbindelse med Hovedstaden for at faa Oplysning om de paagældende Adkomster, Pantebreve o. s. v.; thi efter Lovforslaget skal der i hvert enkelt Registreringskontor findes Afskrift af de samme Protokoller, som føres i Bureauet for det paagældende Registreringsdistrikts Vedkommende. Enhver Ejer af et Skib eller en Skibspart vil altsaa kunne henvende sig der og saa at se i Afskrift alle de samme Oplysninger, som han altsaa vilde kunne faa i Bureauet, ikke blot for sit Skibs og sit Selstabs, men ogsaa for hele sit Distrikts Vedkommende, saa det forekommer mig, at paa det Punkt